

“דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם”
The Lord spoke to Moses, saying: Speak to the whole Israelite community and say to them:
You shall be holy, for I, the Lord your God, am holy.

Vayikra Rabba 24

Rabbi Chiyya taught: This section was spoken before the whole community, because most of the essential principles of the Torah depend on it. Rabbi Levi said: Because the Ten Commandments are included within it: (1) "I am the Lord your God," (Exodus 20:2) and here it is written, "I am the Lord your God" (Leviticus 19:3). (2) "You shall have no other gods before me," (Exodus 20:3) and here it is written, "Nor make to yourselves molten gods" (Leviticus 19:4). (3) "You shall not take the name of the Lord your God in vain," (Exodus 20:7) and here it is written, "And you shall not swear by My name falsely" (Leviticus 19:12). (4) "Remember the Sabbath day," (Exodus 20:7) and here it is written, "And keep My sabbaths" (Leviticus 19:3). (5) "Honor your father and your mother," (Exodus 20:12) and here it is written, "Every man shall fear his mother and his father" (Leviticus 19:3). (6) "You shall not murder," (Exodus 20:13) and here it is written, "You shall not stand by the blood of your fellow" (Leviticus 19:16). (7) "You shall not commit adultery," (Exodus 20:13) and here it is written, "Both the adulterer and the adulteress shall surely be put to death" (Leviticus 19:10). (8) "You shall not steal," (Exodus 20:13) and here it is written, "You shall not steal." (Leviticus 19:11). (9) "You shall not bear false witness," (Exodus 20:13) and here it is written, "You shall not go about as a talebearer" (Leviticus 19:16). (10) "You shalt not covet... any thing that is your fellow's," (Exodus 20:13) and here it is written, "Love your fellow as yourself" (Leviticus 19:18).

ויקרא רבה פרשה כד

ה תני ר' חייא פרשה זו נאמרה בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה ר' לוי אמר מפני שעשרת הדברות כלולין בתוכה
אנכי ה' אלהיך וכתוב הכא **אני ה' אלהיכם**
לא יהיה לך וכתוב הכא **ואלהי מסכה לא תעשו לכם**
לא תשא וכתוב הכא **ולא תשבעו בשמי זכור את יום השבת** וכתוב הכא **את שבתתי תשמורו**
כבד את אביך ואת אמך וכתוב הכא **איש אמו ואביו תיראו**
לא תרצח וכתוב הכא **לא תעמוד על דם רעך**
לא תנאף וכתוב הכא **מות יומת הנואף והנואפת**
לא תגנוב וכתוב הכא **לא תגנובו**
לא תענה וכתוב הכא **לא תלך רכיל**
לא תחמוד וכתוב הכא **ואהבת לרעך כמוך**
 ר' יודן בשם ר"ש בן יוחאי אמר ג' פרשיות הכתיב לנו משה רבינו בתורה וכל אחת ואחת מהן יש בה מששים ששים מצות ואלו הן פרשת פסחים ופרשת נזיקין ופרשת קדושים

Nahmanides. Vayikra ch.19

You shall be holy: "One should be separate from sexual transgressions and from sin, for any place that one finds a fence [before] sexual transgressions, one [also] finds holiness (*kedusha*)" - this is the language of Rashi.

But in Sifra, Kedoshim, Section 1, Chapter 2, I saw only, "You shall be holy." And [so,] they learned there (Sifra, Shemini, Chapter 12:3), "And you shall sanctify yourselves and be holy, since holy am I" (Leviticus 11:44) - Just like I am holy, you should be holy; just like I am separate, you should be separate."

But according to my opinion, this separation is not to separate from sexual transgressions, like the words of the rabbi (Rashi). But [rather], the separation is the one mentioned in every place in the Talmud where its [practitioners] are called those that have separated themselves (*perushim*). And the matter is [that] the Torah prohibited sexual transgressions and forbidden foods, and permitted sexual relations between husband and wife and the eating of meat and [the drinking of] wine. If so, a desirous person will find a place to be lecherous with his wife or his many wives, or to be among the guzzlers of wine and the

רמב"ן ויקרא פרק יט

קדושים תהיו - הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, **לשון רש"י**. אבל בתורת כהנים (פרשה א ב) ראיתי סתם, פרושים תהיו. וכן שנו שם (שמיני פרק יב ג), והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני, כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים, כשם שאני פרוש כך אתם תהיו פרושים:
 ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב, אבל הפרישות היא המוזכרת בכל מקום בתלמוד, שבעליה נקראים פרושים:
והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות

gluttons of meat. He will speak as he pleases about all the vulgarities, the prohibition of which is not mentioned in the Torah. And behold, he would be a brute with the permission of the Torah. Therefore, Scripture came, after it specified the prohibitions that it completely forbade, and commanded a more general [rule] - that we should be separated from [indulgence of] those things that are permissible: He should minimize sexual relations, like the matter that they stated (Berakhot 22a), "That Torah scholars should not be found with their wives [constantly] like chickens." And he should only have relations according to the need for his execution of the commandment. And he should sanctify himself from wine by minimizing it - just as Scripture calls the Nazarite, holy (Numbers 6:5); and mentions the evil that comes from it in the Torah with Noah (Genesis 9:21) and with Lot (Genesis 19:33). And so [too], he should separate himself from impurity - even though we are not prohibited from it in the Torah - as they mentioned (Chagigah 18b), "The clothing of ignorant people are [considered] *midras* (a type of impurity) for *perushim*." And just as the Nazarite is also called holy for his guarding [himself] from the impurity of the dead. And he should also guard his mouth and his tongue from becoming defiled from the multitude of coarse food and from disgusting speech, as mentioned by Scripture (Isaiah 9:16), "and every mouth speaks a vulgarity." And he should sanctify himself with this, until he comes to separation (*perishut*) - as they said about Rabbi Chiya, that he never spoke idle conversation in his life.

For these [things] and similar to them comes this general commandment - after it listed all of the sins that are completely forbidden - until he includes in this general rule the command of cleanliness of his hands and his body. As they stated (Berakhot 53b), "'And you shall sanctify yourselves' - these are the first waters (to wash hands before the meal), 'and be holy' - these are the last waters (to wash hands after the meal), 'since holy' - this is fragrant oil." As even though these commandments are rabbinic, the essence of Scripture prohibits things like these; that we should be clean and pure and separate ourselves from the masses of people, who dirty themselves with those things that are permissible and with those things that are ugly. And this is the way of the Torah to state the particulars and [then] the general rules.

And similar to this is when after the prohibition of the specific laws of trade among men - do not steal, do not burglarize, do not deceive, and all of the other prohibitions - it states the general principle, "And you shall do the straight and the good" (Deuteronomy 6:18), so that it places into a positive commandment, uprightness, compromise and going beyond the letter of the law towards the will of his friend - as I will explain ...

בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה:

לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות. ימעט במשגל, כענין שאמרו (ברכות כב א) שלא יהיו תלמידי חכמים מצויין אצל נשותיהן כתרנגולין, ולא ישמש אלא כפי הצריך בקיום המצוה ממנו. ויקדש עצמו מן היין במיעוטו, כמו שקרא הכתוב (במדבר ו ה) הנזיר קדוש, ויזכור הרעות הנזכרות ממנו בתורה בנח ובלוט. וכן יפריש עצמו מן הטומאה, אע"פ שלא הוזהרנו ממנה בתורה, כענין שהזכירו (חגיגה יח ב) בגדי עם הארץ מדרס לפרושים, וכמו שנקרא הנזיר קדוש (במדבר ו ח) בשמרו מטומאת המת גם כן. וגם ישמור פיו ולשונו מהתגאל ברבוי האכילה הגסה ומן הדבור הנמאס, כענין שהזכיר הכתוב (ישעיה ט טז) וכל פה דובר נבלה, ויקדש עצמו בזה עד שיגיע לפרישות, כמה שאמרו על רבי חייא שלא שח שיחה בטלה מימיו:

באלו ובכיוצא בהן באה המצוה הזאת הכללית, אחרי שפרט כל העבירות שהן אסורות לגמרי, עד שיכנס בכלל זאת הצוואה הנקיית בידיו וגופו, כמו שאמרו (ברכות נג ב) והתקדשתם אלו מים ראשונים, והייתם קדושים אלו מים אחרונים, כי קדוש זה שמן ערב. כי אע"פ שאלו מצות מדבריהם, עיקר הכתוב בכיוצא בזה יזהיר, שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות ובכיעורים:

וזה דרך התורה לפרוט ולכלול בכיוצא בזה, כי אחרי אזהרת פרטי הדינין בכל משא ומתן שבין בני אדם, לא תגנוב ולא תגזול ולא תונו ושאר האזהרות, אמר בכלל ועשית הישר והטוב (דברים ו יח), שיכניס בעשה היושר וההשויה וכל לפנים משורת הדין לרצון חבריו, כאשר אפרש (שם) בהגיעי למקומו ברצון הקב"ה. וכן בענין השבת, אסר המלאכות בלאו והטרחים בעשה כללי שנאמר תשבות, ועוד אפרש זה (להלן כג כד) בע"ה: